

Bergen, 11. mars 2022

Alver kommune
(post@alver.kommune.no)

PROTEST - SAK 22/223 – GJERDNESET (LERØY VEST AS)

På vegne av Bratshaug hyttefelt (org.nr. 993 018 538) vil vi fremme en protest mot Lerøy Vest AS sin søknad om nyetablering av oppdrettsanlegg ved Gjerdneset.

INNLEDNING

Bratshaug hyttefelt sokner til Kårbøvågen som ligger like vest for det omsøkte anlegget. Her har det vært hytter siden tidlig syttital, og feltet består i dag av ni hytter og tre ubebygde hyttetomter. Kårbøneset hyttefelt, som er adskillig større enn vårt, ligger like nord for oss. Like vest for oss er det et stort areal som i kommunedelplanens arealdel er satt av til fritidsboliger.

Her har vi enkel tilgang til vakker natur både til lands og til vanns. Dagens paradisiske tilstander med enorme muligheter for rekreasjon og hvile trues nå av to oppdrettsgiganter som vil anlegge hvert sitt enorme anlegg noen få steinkast ut i fjorden. Lerøy Vest vil etablere sitt anlegg nordvest for Gjerdneset øst for vår lokasjon, mens Blom Fiskeoppdrett vil etablere sitt anlegg vest for vår lokasjon nord for Skjelangerlandet.

Denne henvendelsen gjelder Lerøy Vest sin søknad (Alver kommune sak nr. 22/223), men det synes åpenbart fornuftig å se sakene i sammenheng.

Som et ledd i forberedelsene til denne henvendelsen har vi bedt om og fått innsyn i følgende saker i Alver kommune:

- 22/223 Aktuell sak
- 21/10319 Alver kommune har fra fylkeskommunen fått oversendt Blom fiskeoppdrett sin søknad om nyetablering av fiskeoppdrettsanlegg nord for Skjelangerlandet.
- 21/9928 Oversendelse av rapport fra Statsforvalteren i Vestland sin inspeksjon ved Blom Fiskeoppdrett AS
- 21/8057 Blom Fiskeoppdrett AS sin søknad om utvidelse av lokalitet Kippevikholmen
- 21/7843 Fiskeridirektoratet sitt vedtak om tilbaketrekking av Blom Fiskeoppdrett sin lokalitet Nesbø Gjelsvik

I tillegg ligger det en rekke saksdokumenter direkte tilgjengelig via Alver kommune sin innsynsløsning. Spesielt interessant har det vært å se på sak 20/7426 som omhandler Statsforvalteren i Vestland sin innsigelse til kommunedelplan for gamle Meland kommune – areal for havbruk.

Aller først ønsker vi å kommentere det faktum at de få undersøkelsene Lerøy Vest har gjort i sakens anledning er gjort i et område som ligger vest for det aktuelle området avsatt til fiske, ferdsel, friluftsliv og akvakultur (FEFIKR-2). Dette har sin årsak i at Lerøy Vest ikke hadde fått med seg at området var kraftig redusert i omfang ved Kommunal- og moderniseringsdepartementets vedtak av 26. juli 2021.

PLANFORHOLD

Kommunedelplan Meland (arealdelen)

I opprinnelig fastsatt arealplan for gamle Meland kommune, var nesten hele kommunens del av Mangersfjorden lagt ut som kombinert formål sjø (fiske, ferdsel, friluftsliv og akvakultur). Pr. 2. februar 2022 er det fortsatt det arealplankartet som er publisert i Alver kommunes oversikt over overordnede planer;

https://alver.kommune.no/innhald/plan-bygg-og-eiendom/Overordna_planar/kommunedelplanar-i-Alver/

Bratshaug hyttefelt

Etter det vi forstår fremmet **Fylkesmannen i Vestland** innsigelse på grunnlag av flere disposisjoner i planen, deriblant arealavsetning til havbruk. Kommunen justerte planen sin slik at det ble satt av to langt mindre områder til kombinert formål i sjø, uten at det medførte frafall av innsigelsen fra Fylkesmannens side. Vi legger til grunn at kompetent myndighet kjenner historien, og skal ikke gå i detalj her, men vi finner det verdt å nevne noen vesentlige forhold. Mekling førte ikke frem hva gjaldt havbruk og saken ble oversendt til Kommunal- og moderniseringsdepartementet for endelig avgjørelse. Departementet fattet den 26. juli 2021 vedtak, som for Mangersfjordens del innebar en stadfesting av kommunens vedtak:
<https://innsyn.sing.no/alver/innsyn/wfdocument.ashx?journalpostid=2021051402&dokid=1592465&version=1&variant=A&>

Det er utrolig at departementet har overkjørt statens lokale representant og presset igjennom et vedtak som har klare mangler. Slik vi leser vedtaket hopper departementet i denne omgangen bukk over en rekke miljøkrav på sin vei mot å tekkes oppdrettsnæringen. Det fremgår riktignok at disse vurderingene må tas når konkrete tillatelser skal gis. Norges Naturvernforbund klaget departementets avgjørelse inn for Sivilombudet, og det er med stor glede vi har registrert at Sivilombudet har valgt å undersøke saken nærmere:
<https://innsyn.sing.no/alver/innsyn/wfdocument.ashx?journalpostid=2021094419&dokid=1677121&version=1&variant=A&>

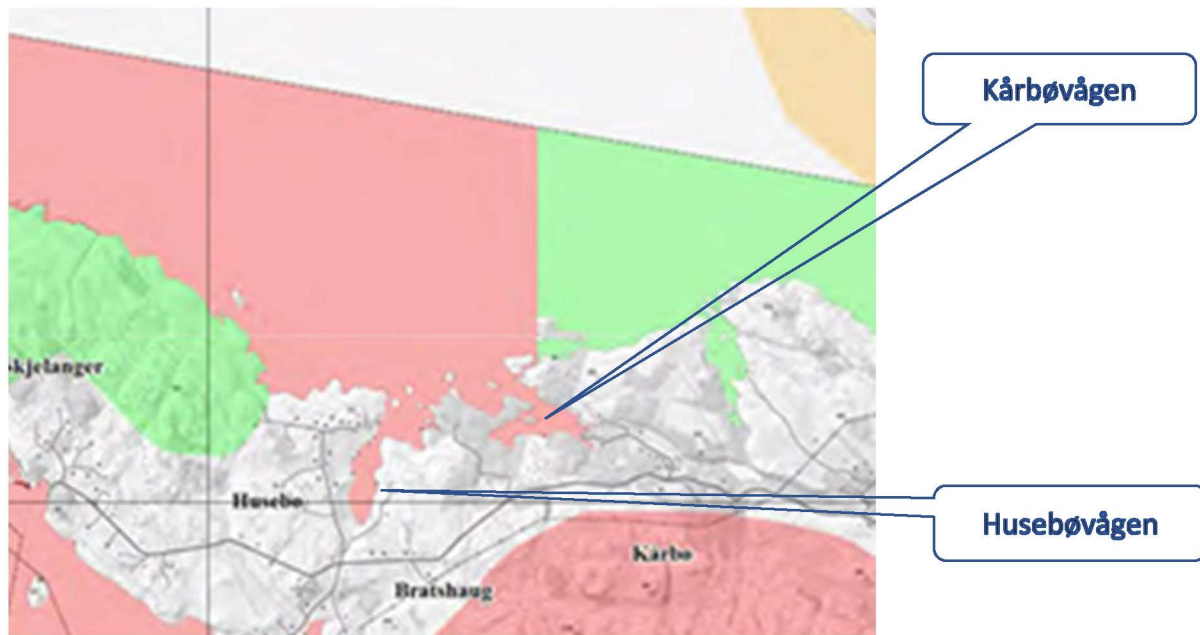
Departementet hadde frist til 11. februar 2022 med å svare på en rekke konkrete spørsmål knyttet til vedtaket og saksbehandlingen som ledet frem til vedtaket. Sivilombudet har ikke myndighet til å omgjøre vedtak, men det kan vel legges til grunn at departementet vil følge eventuelle anbefalinger fra ombudet. Alene av den grunn burde kommunen lagt behandlingen av denne saken på is inntil videre.

Vi oppfordrer Vestland fylkeskommune til å stille behandlingen av disse sakene i bero inntil Sivilombudet har konkludert.

Temakart

I kommune(del)planens arealdel er arealplankartet det absolutt vestligste, men det utarbeides også en rekke andre kart, såkalte temakart, som er ment å underbygge selve arealplankartet. Gamle Meland kommune utarbeidet en rekke slike temakart under siste rullering av kommuneplanens arealdel. Disse er i dag publisert her;
https://alver.kommune.no/globalassets/plan/kpa/meland_kommuneplanens-temakart.pdf

Vi har her tatt med et utsnitt av temakartet «Regionale friluftsområder», som vi anser særlig relevant i denne saken. Kartet er gjengitt i sin helhet på siste side av dette dokumentet.



I dette kartet er hele den østre delen av Mangersfjorden markert som «registrert friluftsområde». Dette innbefatter FEFIAKR-2 som omsøkt anlegg skal etableres i. Nevner også at Kårbøvågen og Husebøvågen og vestre del av Mangersfjorden i dette kartet er markert som et svært viktig regionalt friluftsområde.

Bratshaug hyttefelt

Interkommunal plan for sjøareal i Nordhordland

I tillegg har Alver kommune sammen med Austrheim, Fedje, Gulen, Masfjorden, Modalen, Osterøy og Vaksdal kommune startet et planarbeid som er ment å munne ut i en interkommunal plan for sjøareal i Nordhordland. Intensjonen er at planen skal kunne vedtas i respektive kommunestyrer i løpet av 2023.

Vi har problemer med å se hvorfor både kommunen og næringen har hatt det så travelt i denne saken. En skulle jo tro at det var i alles interesse å se området i større sammenheng. De nevnte kommuner mente i alle fall det da denne interkommunale planprosessen ble startet i 2020.

Se <http://www.regionnordhordland.no/plan-for-sjoearreal.485768.nn.html> for ytterligere informasjon om dette planarbeidet.

VÅR VURDERING

Gjeldende arealplan og temakart

Selv om vi mener saksbehandlingen som ledet frem til dagens arealplankart og tilhørende retningslinjer er særs mangelfull, er planen juridisk bindende inntil departementet eventuelt endrer på sitt vedtak. Som allerede nevnt anmoder vi Vestland fylkeskommune om å stille behandlingen av saken i bero inntil Sivilombudet har konkludert.

I en artikkel publisert på strilen.no den 27. januar 2021 poengterer både Lerøy Vest og Blom fiskeoppdrett at området er satt av til dette formålet i kommuneplanen. Videre poengteres det at der under utarbeidelsen av planen er gjort grundige vurderinger som blant annet er basert på konsekvensanalyser.

Her tar både Lerøy og Blom, etter vår mening, feil. Faktum er at departementet ikke satte av to områder i Mangersfjorden til akvakultur, havbruk eller oppdrettsanlegg. De stadfestet gamle Meland kommunen sin arealplan hvor det var satt av to områder (FEFIAKR-1 og FEFIAKR-2) til et **kombinert formål**, som i retningslinjene til arealplanen (punkt 3.3.6) er oppgitt å være:

- Fiske
- Ferdsel
- Friluftsliv og
- Akvakultur

Til alt overmål fremgår det av retningslinjene står det at **disse formålene er likestilt i området!**

Det paradoksale er at en etablering av et anlegg i en slik størrelsesorden som her er omsøkt, automatisk vil fortrenge de tre andre formålene som i henhold til planen skal være likestilt.

Dette skyldes forskriftsfestede forbud mot ferdsel og fiske i en sikkerhetssone på 100 meter regnet fra anleggets absolutte ytterpunkt, som antas å være bøyene som er en del av forankringen. Enda mer graverende blir det når det av søknaden fremgår at denne sonen vil strekke seg ut over området som faktisk er satt av til det **kombinerte formålet**. I tillegg vil forankringen strekke seg langt ut over avsatt område og tangere både rekefelt, øvrige fiskeplasser og områder relatert til historiske fangstretter.

Som vi har vist, er hele det aktuelle området i Mangersfjorden merket som friluftsområde i temakartet «Regionalt friluftsliv».

Vi kan ikke forvente at Lerøy i sin søknad skal fokusere på forhold som taler imot deres sak. Det var imidlertid sjokkerende å oppdage at daværende Meland kommune, under sin saksbehandling av kommuneplanens arealdel, neglisjerte sitt eget temakart. Vi setter vår lit til at kompetent myndighet retter opp i de feil som er begått.

Uansett er det viktig å ha klart for seg at Departementets vedtak **IKKE** er en automatisk aksept av et tiltak som det omsøkte. I departementets vedtak ligger det et premiss om de detaljerte miljøforholdene må avklares i forbindelse med senere søknadsbehandling. Departementet skriver IKKE at de undersøkelser som ble gjort av kommunen var tilstrekkelige, og vi kan ikke tolke dette på annet vis enn at de forhold som Fylkesmannen mente var mangelfullt belyst i tilknytning til kommunens behandling av kommune(del)planen må dokumenteres nå som det foreligger en konkret søknad. Dette kommer vi tilbake til.

Ettersom verken Lerøy eller Blom har tatt ad notam at miljøkonsekvensene for naturmangfold og vannkvalitet i henhold til departementets vedtak skal tas ned i forbindelse med behandlingen av konkrete søknader oppfordrer vi igjen Vestland fylkeskommune til å stille behandlingen av søknadene i bero inntil Sivilombudet har konkludert.

Det er grunn til å tro at søkerne vil etablere anleggene så snart tillatelse eventuelt foreligger, og da er det langt vanskeligere å reversere departementets ulykksalige vedtak!

MILJØHENSYN

Lerøy har anført at det allerede under utarbeidelsen av kommune(del)planen var gjort grundige miljøundersøkelser. Det er en påstand som ikke kan få stå uimotsagt.

Som vi har påpekt ovenfor, var det kommunens slette håndtering av disse som var bakgrunnen for **Fylkesmannen i Vestland** sin innsigelse til opprinnelig plan. Fylkesmannen har gjort nærmere rede for sitt syn i oversendelsesbrev til departementet. Der er det anført at konsekvensutredningene var mangelfulle spesielt hva angår påvirkningen av vill-laksen og fjordsystemet for øvrig. Videre kritiserte Fylkesmannen de foreliggende vurderingene i forhold til naturmangfold.

Slik vil leser Sivilombudets spørsmål til departementet, må statens lokale representant ha vært inne på noe.

Fiskeoppdrettsnæringen har store miljøutfordringer både i et mikro- og et makroperspektiv. Før vi går videre og kommenterer Lerøy sin vurdering av behovet for en konsekvensutredning, synes vi det kan være formålstjenlig å sette søknaden inn i en større kontekst.

Produksjonsområder og trafikklyssystemet

Forvaltningsmyndighetene har delt kysten inn i såkalte produksjonsområder. Den omsøkte nyetableringen vil inngå i det som benevnes som produksjonsområde 4. For å få en miljømessig bærekraftig vekst i oppdrettsnæringen har forvaltningsmyndighetene etablert et såkalt trafikklyssystem. Fargekategoriseringen avgjøres ut ifra forekomst av lakselus i produksjonsområdene, og produksjonsområde 4 har grunnet høy forekomst fått rød status. Denne statusen har medført at mange produsenter har vært tvunget til å redusere sin produksjonskapasitet.

Seniorforsker Ørjan Karlsen, Havforskningsinstituttet, har laget en presentasjon av Trafikklyssystemet: <https://www.vestlandfylke.no/globalassets/planlegging/regional-planforum/motedokument/2021/13.04.2021-nordhordland-gulen-og-sunnfjord/nordhordland---gulen/pp-presentasjon-om-trafikklyssystemet.pdf>

Den 27. januar 2022 publiserte Veterinærinstituttet en artikkel på sine nettsider hvor resultatet av en evaluering av det vitenskapelige grunnlaget for trafikklyssystemet ble offentliggjort; <https://www.vetinst.no/nyheter/god-evaluering-av-kunnskapen-bak-trafikklyssystemet>

For balansens skyld kan det nevnes at 25 oppdrettere, inkludert Lerøy Vest og Blom Fiskeoppdrett, har gått til sak mot staten for å få underkjent trafikklyssystemet. Etter å ha tapt i tingretten anket de til lagmannsretten. Ankesaken er nettopp behandlet i Gulating lagmannsrett, men så langt vi kjenner til, foreligger det ennå ingen dom i saken.

Veterinærinstituttets fiskehelse rapport 2021

Også i den årlige fiskehelse rapporten fra Veterinærinstituttet kommer produksjonsområde 4 dårlig ut; <https://www.vetinst.no/nyheter/fiskehelse rapporten-2021-betydelige-helse-og-velferdsutfordringer-i-norsk-fiskeoppdrett>

Deres siste rapport (2021) ble nettopp publisert, og konklusjonen er at norsk fiskeoppdrett fortsatt har betydelige helse- og velferdsutfordringer. Selv om dødeligheten i produksjonsområde 4 har gått noe ned, er de fortsatt verst i klassen med en dødelighet på 22,5 % (ned fra 27 %).

Det hadde blitt overskrifter av et helt annet kaliber om bøndene hvert år lot over hvert femte individ dø på bås...

Dét er horrible tall!

Havforskningsinstituttet (HI) sin risikorapport norsk fiskeoppdrett 2021

HI sin rapport (<https://www.hi.no/hi/nettrapporter/rapport-fra-havforskningen-2021-8>) omfatter effekter på vill laksefisk, utslipp fra anlegg, fiske og bruk av leppefisk i lakseoppdrett, samt velferd hos oppdrettsfisk i settefiskanlegg og merd i sjø. Akvakultur har et svært komplekst risikobilde, og HI skriver at det er varierende kunnskapsnivå og grad av tilgjengelige overvåkingsdata knyttet til de ulike faktorene.

Bratshaug hyttefelt

Effekter av lakselus fra fiskeoppdrett på vill laksefisk

Av sammendraget fremgår det at risikovurderingen omfatter effekter av lakselus på utvandrende postsmolt laks og negative effekter på sjørret og sjørøye. HI antar at antall lakselus produsert på vill laksefisk og rømt oppdrettsfisk er neglisjerbar i forhold til mengden lakselus som slippes ut fra oppdrettsanlegg.

Basert på data fra perioden 2012–2020, viser HI sin analyse at det i produksjonsområde 2-5 vurderes å være høy risiko for dødelighet hos utvandrende laks som følge av utslipp av lakselus fra fiskeoppdrett. Kunnskapsstyrken er generelt vurdert som god i produksjonsområde 4.

For sjørret og sjørøye er risikobildet annerledes enn for laks. I produksjonsområde 2–7 vurderes det å være høy risiko for negative effekter på sjørret som følge av utslipp av lakselus fra fiskeoppdrett. I produksjonsområde 4 anser HI kunnskapsstyrken å være moderat, hovedsakelig grunnet usikkerhet i fiskens tålegrenser og atferdsrespons for lakselus.

I tillegg til effekten av lakselus har HI vurdert en rekke andre risikofaktorer:

- Endring i forekomst av sykdom hos villaks som følge av virusmitte fra fiskeoppdrett
- Ytterligere genetisk endring hos villaks som følge av rømt oppdrettslaks
- Miljøeffekter som følge av utslipp av løste næringssalter fra fiskeoppdrett
- Miljøeffekter på bunn som følge av partikulære organiske utslipp fra fiskeoppdrett
- Miljøeffekter som følge av utslipp av kobber fra fiskeoppdrett
- Miljøeffekter på non-target arter ved bruk av legemidler
- Miljøeffekter ved bruk av villfanget leppefisk i fiskeoppdrett
- Dyrevelferd i norsk fiskeoppdrett

Det vil sprengte rammene for våre merknader å gå inn på alle disse forholdene, men kort oppsummert byr HI sin risikorapport på lite lystig lesing.

LERØY SIN VURDERING AV BEHOVET FOR EN KONSEKVENsutREDNING

Med ovennevnte som «bakteppe» ønsker vi å kommentere dokumentet som konkluderer med at det ikke er nødvendig å gjennomføre en omfattende og kostbar konsekvensutredning (KU):

<https://innsyn.sing.no/alver/innsyn/wfdocument.aspx?journalpostid=2021090807&dokid=1670449&version=1&variant=A&>

I dette dokumentet går Lerøy ganske summarisk gjennom kriteriene for vurdering av om et tiltak kan få vesentlige virkninger for miljø eller samfunn slik de fremkommer av § 10 i forskrift om konsekvensutredninger. Ikke overraskende konkluderer Lerøy med at det ikke er behov for en konsekvensutredning. Det er like fullt forstemmende å se hvor lett de tar på det.

Det gjøres ikke noe forsøk på å underbygge konklusjonene med et faktagrunnlag. Dermed overlates det til ansvarlig myndighet å ta stilling til behovet for en konsekvensutredning i et vakuum. Med fare for å fornærme ansvarlig forvaltningsmyndighet minner vi om at saken, i henhold til forvaltningsloven § 17 første ledd, skal være så godt opplyst som mulig før vedtak fattes. Videre er det slik at det etter naturmangfoldsloven § 9 gjelder et føre-var-prinsipp når kunnskapsgrunnlaget er utilstrekkelig.

Dessuten er det slik at departementet la til grunn at det er i denne omgang man skal vurdere de detaljerte miljøkonsekvensene for naturmangfold og vannmiljø. Da må man kunne forvente at søker i det minste bidra med relevante fakta.

Vi kan allerede nå informere om at vi vil påklage et vedtak fattet på det foreliggende grunnlaget!

Vi påberoper oss ingen fagkunnskap på dette feltet, men mener oss likevel berettiget til å trekke frem noen forhold som burde vært nærmere omtalt i Lerøys knappe vurdering.

Organisk belastning

Det omsøkte anlegget vil utvilsomt medføre en økt organisk belastning i nærområdet. For å ta stilling til hvorvidt det er behov for en mer omfattende KU, burde det her vært anslått hvilke mengder dritt det handler om.

Bratshaug hyttefelt

I sin publikasjon «Lakseoppdrett miljøfakta 2019» har Norges Miljøvernforbund gjengitt opplysninger hentet fra en artikkel i november 2009. Den aktuelle artikkelen er publisert på Miljødirektoratets nettsider: https://nettarkiv.miljodirektoratet.no/hoeringer/tema.miljodirektoratet.no/no/Nyheter/Nyheter/Old-klif/2009/November_2009/Foreslar_strengere_regelverk_for_fiskeoppdrett/index.html

Her står det at «Utslipp fra et middels stort oppdrettsanlegg med produksjon på 3.120 tonn laks, tilsvarer et avløpsutslipp fra en by på rundt 50.000 innbyggere.» Basert på disse tallene vil det omsøkte anlegget med en produksjon på 3.900 tonn vil det generere **samme mengde dritt som omtrent 62.500 mennesker**. Forskjellen er at dritten fra mennesker renses før den slippes ut i havet.

Her kan det være formålstjenlig å minne om at disse tallene dobles og vel så det om man tar med Bloms omsøkte anlegg lenger ute i fjorden og det allerede etablerte anlegget Toska sør.

Kjemikalier og legemidler

Også her mangler det anslag over mengder og mulige negative virkninger. Det er et faktum at miljøet påvirkes negativt av kjemikalier og legemidler som benyttes i fiskeoppdrettsanlegg, jf. H1 sin risikorapport.

Diffuse utslipp

Et oppdrettsanlegg står for en rekke diffuse utslipp, men her gis det absolutt ingen opplysninger om slike utslipp.

Støy

Nyetablering av et stort oppdrettsanlegg vil selvsagt også innebære etablering av en ny støykilde. Vår påstand er at samtlige arbeidsoperasjoner ved et slikt anlegg vil være et vesentlig avvik i forhold til dagens situasjon. Anlegget skal vel også forsynes med strøm? Hvordan skal det skje? At støyen vil ligge innen fastsatte grenser er en fattig trøst når den er en faktor døgnet rundt, 365 dager i året.

Vi er også kjent med at oppdrettsanlegg gjør nytte av luftkanoner for å holde uønskede dyr og fugler borte fra anlegget. Formålet med slike kanoner er å lage mye lyd. Dette vil åpenbart være til sjenanse også for mennesker i nærområdet.

Alle som har vært ute i båt har erfart at lyd bærer utrolig godt over sjø. Nærområdet vil definitivt bli negativt påvirket av en etablering som omsøkt. Selv vi som har hytte et stykke unna vil bli kraftig sjenert av både lys og lyd fra anlegget. Her er det tilstrekkelig å vise til protestene fra naboene i Kippevika hvor Blom har et anlegg som kun er en tredjedel av det de søker etablert her. De beskriver en situasjon som er vanvittig forskjellig fra dagens situasjon i vårt hyttefelt. Her er det normalt så stille at man kan ta seg i å irritere seg over en motorsag som er i gang gjerne flere kilometer unna.

Vi har, som nevnt, fått innsyn i sak 21/8057 som omhandler Blom Fiskeoppdrett sin søknad om å utvide deres anlegg i Kippevika i Alver kommune. Det har gjort inntrykk å lese protestene fra både fastboende og hyttefolk som allerede i en årrekke har levd med et oppdrettsanlegg som nærmeste nabo. Deres beskrivelser av de faktiske forhold i umiddelbar nærhet til et anlegg som utgjør en tredjedel av det Blom vil etablere i vårt nærområde er ikke egnet til å berolige oss med tanke på det som kan komme.

Det er også verdt å nevne at en årsak til at Blom Fiskeoppdrett må flytte sitt eksisterende anlegg fra Laksevika, er at **Forsvaret mener det støyer så mye at det er ødeleggende for deres lyttestasjon i Herdlefjorden.**

Lys

Det gis ingen informasjon om hvor mye lys anlegget vil være kilde til. Hva slags lyskilder skal benyttes og hvor mye lysspredning vil det innebære er bare noen av spørsmålene som verken er reist eller besvart i dokumentet.

Vi er også kjent med at laser- og strobelys er tatt i bruk for å holde uønskede dyr og fugler unna oppdrettsanlegg.

Naboene i Kippevika har også omtalt lysforurensning i ovennevnte protestskriv.

Miljørisikoanalyse ytre miljø

Som vi tidligere har vært inne på, er poenget med det aktuelle dokumentet at ansvarlig myndighet skal få tilstrekkelig informasjon til at de kan vurdere hvorvidt tiltaket utløser KU-plikt. Her presenteres absolutt ingenting.

Det faktum at anlegget etableres i produksjonsområde 4, som i henhold til trafikklyssystemet har rød status, vies ingen oppmerksomhet. Det er spesielt fordi det er høy forekomst av lakselus som har gitt produksjonsområdet rød status. Veterinærinstituttets fiskehelserapport viser at man i produksjonsområde har veldig høy dødelighet. Vi vet at Havforskningsinstituttet i sin risikorapport har konkludert med det i vårt produksjonsområde er høy risiko for dødelighet også blant villaksen som følge av lakselus fra oppdrettsanlegg.

Bratshaug hyttefelt

Mangersfjorden er en av ferdselsårene for den rødlistede Vossolaksen, som det er brukt store ressurser på å bevare. Det er fortvilende å se at Lerøy, som en antatt seriøs aktør i bransjen, ikke finner det verdt å gi ansvarlig myndighet et reelt grunnlag for å vurdere det økte risikoen som en nyetablering i villaksens ferdselsårer vil innebære.

Dette er opplysninger som åpenbart skulle vært en del av det underlagsmaterialet Lerøy la ved sin søknad.

Artsmangfold

Her viser Lerøy til at de har sjekket artskart og funnet et område for ærfugl i nærheten av omsøkt lokasjon. I den arealanalysen Meland kommune fikk utført i forbindelse med rullering av arealplanen, og som Fylkesmannen kritiserte gjennom sin innsigelse til planen, fremkom det opplysninger om langt flere arter enn dette: <https://innsyn.sing.no/alver/innsyn/wfdocument.ashx?journalpostid=2020044740&dokid=1424014&version=1&variant=A&>

I og med at departementet la som premiss at de detaljerte miljøforholdene måtte avklares i tilknytning til behandlingen av en konkret søknad, er vi litt overrasket over at ikke Lerøy i det minste har fulgt opp den foreliggende arealanalysen for området. Etter vårt syn burde anleggets negative påvirkning på arts mangfold og dyreliv vært belyst langt bedre enn det som er gjort.

Etter naturmangfoldsloven § 9 skal man gjøre nytte av et føre-var-prinsipp når det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om virkningene av en beslutning. At det er uklart i hvor stor grad omgivelsene blir påvirket av en nyetablering av et fiskeoppdrettsanlegg er med andre ord et argument for å avslå, ikke å tillate en nyetablering som omsøkt.

Til tross for at området både i kommunens arealanalyse og i temakartet er markert som «registrert friluftsområde» har Lerøy IKKE nevnt dette i sitt dokument.

Konklusjon

Etter vår oppfatning er det definitivt ikke grunnlag for å konkludere med at Gjerdneset er en godt egnet akvakulturlokalitet. Vi er trygge på at en fullverdig konsekvensutredning vil gi oss rett i at sørsiden av Mangersfjorden er uegnet som åsted for den mangslungne forurensning som et oppdrettsanlegg står for

Såfremt fylkeskommunen ikke kan stille saksbehandlingen i bero inntil Sivilombudet har konkludert, håper vi at det i det minste stilles krav om en fullstendig konsekvensutredning.

Det aller beste hadde selvsagt vært at søknaden avslås eller avvises som ufullstendig.

Med vennlig hilsen

Nina Skurtveit
Leder

Kjell Johannesen Borlaug

Vedlegg – Temakart, Regionalt friluftsliv

Bratshaug hyttefelt

